

Sager, der høre under hans Virkekreds, kun undlade Paatale eller frafalde en paa-begyndt Forfølgning:

1) i Tilfælde, hvor Lovgivningen indeholder særlig Hjemmel for, at offentlig Paatale under visse Betingelser kan bortfalde, uden at Justitsministerens Samtykke dertil kræves;

2) i Tilfælde, hvor Straffelovens § 7 eller § 64 er anvendelig, naar det skønnes, at ingen eller kun en ubetydelig Straf vilde blive idømt, og at en Domfældelse ikke i Gentagelsestilfælde vilde faa Betydning med Hensyn til Anvendeligheden af en strengere Strafbestemmelse;

3) i andre Tilfælde kun indenfor de Grænser, som ere dragne ved Lov eller drages ved Bestemmelse truffen af Justitsministeren.

Finder Amtmanden (Politidirektøren) i andre Tilfælde, at Paatale under Hensyn til særlig formildende Omstændigheder kan undlades uden Skade for nogen offentlig Interesse, skal han forelægge Sagen for Justitsministeren.

Dennes Afgørelse bliver fremdeles at indhente, naar der i de i Straffelovens § 70 samt midlertidig Lov om nogle Ændringer i Straffelovgivningen af 1. April 1905 § 16 omhandlede Tilfælde er Spørgsmaal, om Paatale bør frafalde.

§ 707.

Er en Handling, hvis Paatale i Henhold til § 704 paahviler Politimesteren, Overtrædelse af en Lov, hvis Efterlevelse det paahviler en særlig offentlig Myndighed at vaage over, kan den paatales af den vedkommende særlige Myndighed efter de nærmere Regler i § 966, medmindre Forening med en Straffesag, som paatales af Amtmand eller Politimester, skal finde Sted.

§ 708.

Strafbare Handlinger, der ved Lovgivningen ere henviste til privat Forfølgning, blive ordentligvis at paatale af den private, hvem Paataleret tilkommer, overensstemmende med Reglerne om den borgerlige Retspleje, jvf. dog § 967.

Naar en Handling, der udgør en Lovovertrædelse af ovennævnte Art, tillige indeholder en Lovovertrædelse, som er offentlig Paatale undergiven, kan vedkommende Paatalemyndighed efter Begæring af den private paataleberettigede forfølge begge Lovovertrædelser under eet. Den private paataleberettigede kan i saadanne Tilfælde paa ethvert Trin standse den efter hans Begæring begyndte Forfølgning.

Fremdeles kan Paatalemyndigheden — Politimesteren dog kun med Amtmandens Samtykke —, naar den finder, at en offentlig Interesse kræver, at en Handling af den i 1ste Stykke nævnte Art gøres til Genstand for offentlig Forfølgning, paatale samme overensstemmende med de Regler, som gælde for Behandlingen af de andre Sager, der ere undergivne dens Paatale, dog forudsat, at der ikke allerede er gaaet Dom i en angaaende samme Handling anlagt privat Sag, jvf. § 967; anser Paatalemyndigheden Retshandling ved en Undersøgelsesret nødvendige, kan den foranstalte de i saa Henseende fornødne Skridt foretagne.

Naar Paatalemyndigheden i Henhold til foregaaende Stykke har indledet Forfølgning, standser vedkommende privates Ret til selv at paatale, hvorhos Reglen i § 279 i Slutningen i fornødent Fald finder tilsvarende Anvendelse. Naar han straks afgiver Erklæring herom, har han dog Adgang til at slutte sig til Paatalemyndighedens Forfølgning. Dog kan han ikke i noget Tilfælde gøre Krav paa Udsættelse af Sagen, og det paahviler ikke Tiltalte eller dennes Forsvarer at afgive foreskrevne Meddelelser